

AARTJE LANGSTAARTJE
EN HET
HALLOWEENFEEST

“Aartje Langstaartje en het Halloweenfeest.”
Geschreven en geïllustreerd door PetraLouise Muris.

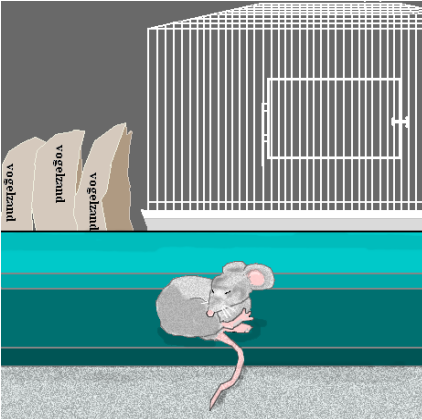
Alle werken van deze auteur zijn auteursrechtelijk beschermd.
Er zijn 26 delen van de Aartje Langstaartje reeks.

Bladzij		Hoofdstuk
3	1	Aartje is bang.
6	2	De muis is in gevaar.
9	3	Aartje is gered.
13	4	Het is het Halloweenfeest Aartje.
16	5	Moortje wordt bang.

Een streepje tussen een woord?
Lees het als één woord en schrijf het als één woord.

HOOFDSTUK 1 AARTJE IS BANG.

Aartje Langstaartje is buiten.
Hij was de hele dag bij Euras en Miauw in de lampen-
winkel. Het was zo gezellig dat hij de tijd vergat.
Nu is hij op weg naar huis.
Dat is de dieren-winkel van meneer Siem.
Hij schrikt omdat de winkel dicht is.
Meneer Siem is allang naar huis.
De meeste winkels in het winkel-centrum zijn dicht omdat
het al laat is.

Waf- waf kijkt door de
winkel-ruit naar buiten.
Hij ziet de muis, daarom
blaft hij: 'woef, waf, je kunt
niet meer naar binnen.
De deur is op slot Aartje!
Nu moet je buiten blijven.
Dat is jouw eigen schuld!'

Aartje denkt: 'dan ga ik
maar op de venster-bank
liggen.'

Hij klimt tegen de muur omhoog
en gaat zuchtend liggen.
Hij krult zich op en maakt een rolletje van zich-zelf.
Niet veel later slaapt hij.

Er lopen groepjes kinderen buiten.
Zij gillen, lachen en schreeuwen.
Soms zingen zij of zeggen rijmpjes op.
Zij zijn allemaal verkleed en lopen met hun lam-pion-netjes
in het donker.

De kinderen mochten zich verkleden.
De één is spook, de ander piraat en anderen zijn vampier of hebben enge maskers op.
Er zijn ook ridders en prinsessen bij.
Er lopen ook kinderen tussen als super-held.

De grote en de kleine kinderen hoeven nog niet naar bed.
Vanavond blijven zij langer op.
Zij mogen met een optocht mee.
De optocht begint in het winkel-centrum.
Daar staat een muziek-korps klaar.
Die gaan voor in de stoet.

Er komt een groep kinderen naderbij.
Grote en kleine kinderen lopen langs de winkel van meneer Siem.
De muis merkt dat niet, hij droomt over een wandeling langs de winkels.
Hij wordt niet wakker van het geschreeuw.
In het winkel-centrum is het meestal druk.

De kinderen zien een vieze grijze muis.
Zij gillen omdat zij er bang voor zijn.
Zij zijn bang voor een piete-peuterig klein grijs muisje.
Ze denken dat het een dode muis is.
Zij raken hem voorzichtig aan met het stokje van hun lampion.
'Leeft hij nog of is hij dood!' schreeuwen zij.
'Au!' mummelt Aartje en droomt weer verder.
De kinderen horen hem niet, zij raken hem weer aan en knijpen in zijn staart.

Omdat zij bang zijn gooien zij hem van schrik van de venster-bank.

Aartje schrikt wakker, hij schrikt omdat hij op de grond ligt. Dan kijkt hij omhoog en ziet de enge maskers van de gillende kinderen en de vreemde kleding.

Zo-iets heeft hij nog nooit gezien, er staan gillende enge monsters voor de winkel!

De muis schrikt zich een hoedje en rent heel erg angstig het winkel-centrum uit.

Aartje denkt dat hij in de tuin van Max de hond wel veilig is.

Max is een grote zwarte hond die erg waaks is.

Als de muis in de tuin is, staan daar weer enge monsters.

Het zijn grote oranje monsters met enge boze ogen.

De muis is nog nooit zo bang geweest. Zelfs niet met oudjaar als er-midden-in de nacht vuur-werk is.

Aartje roept: 'Max kom gauw buiten!' Max laat zich voor het raam zien.

'Ik mag niet naar buiten!' blaft hij.

Het vrouwtje zegt dat ik de kaarsjes omgooi!

Aartje ziet geen kaarsjes, hij begrijpt Max niet.

Daarom zoekt de muis een verstop-plekje in de tuin van Max.

HOOFDSTUK 2 DE MUIS IS IN GEVAAR.

Aartje zit onder de tuin-tafel, hij ziet nog steeds die enge monsters met die boze gezichten.
De muis rilt van de schrik, hij durft zich niet te bewegen.

Opeens rent er een rode kat de tuin in.
Hij heeft dezelfde kleur als monsters op het muurtje.
Zij noemen de kleur van de kat rood maar het is toch echt oranje.
'Gelukkig,' denkt Aartje, hij denkt dat die rode kater lief is.
Hij trippelt naar de rode kater.
'Zou jij mij naar Euras willen brengen?' piept hij.
'Ik ben zo bang voor die oranje monsters op het muurtje.'

De kat hoort de muis niet, hij heeft de muis nog niet gezien.
Hij springt naast de monsters op het muurtje en wast zijn vachtje.
Aartje roept: 'pas op voor die monsters!
Maak dat je daar weg-komt!
Kijk uit, ga niet naast die monsters zitten!'

De kat kijkt niet op of om, hij wast nog steeds zijn vacht.
Af en toe kijkt hij wel naar de keukendeur.
De kat hoopt niet dat die open zal gaan.
Hij weet dat deze tuin van een hond is.
Als de deur open is rent de hond altijd naar buiten.
De kat is verschrikkelijk bang voor de hond.

Maar vandaag is het veilig in de tuin omdat de kaarsjes aan zijn. De kaarsjes in de pompoenen.
De hond mag niet in de tuin omdat die te wild is.
Hij zou de pompoenen om kunnen stoten.

Plots ziet de kat iets in het dorre gras bewegen.
Er wijken gras-sprieten opzij.
Loopt daar iets tussen? Is dat een pad of een kikker?
De rode kater gaat liggen en kijkt er met grote ogen naar.

Hij houdt niet van
padden en kikkers
die smaken vies!

De kleine muis vraagt
nog een keer: 'wilt u mij
alstublieft naar Euras
brengen?
Ik vind het hier eng.'

Nu kan de kat zich niet
meer beheersen.
Hij springt plotseling van
het muurtje en brult als

een leeuw. 'Mauw, wauw, woe- oe!'

De muis schrikt van de kat, hij rent de tuin uit.
Hij rent een andere tuin in.
De kat jaagt hem na.
Alle katten houden van jagen.
Katten jagen altijd, dat is normaal voor een kat.
Katten zijn net leeuwen of tijgers.
De rode kater heeft de muis bijna te pakken.

Gelukkig ziet Aartje een gat onder de schuur.
Hij rent erheen en kruipt erin.
Het gat blijkt te klein daarom steekt zijn staart erbuiten.

De kat ontdekt de muizen-staart.
Hij slaat er met zijn nagels tegen-aan en bijt erin.
Hij trekt aan de staart.
Hij vindt het leuk dat de muis beweegt.
Omdat de muis tegen-spartelt wil de kat met de muis spelen.
De muis kan niet weg.

De kat houdt zijn staart vast en probeert de muis in zijn bek te nemen.
De muis piept angstig.
'Eet mij niet op, laat mij los!' piept hij.

De kat leunt met zijn zware poot op de muis.
Hij is helemaal niet van plan om de muis los te laten.
Hij is ook niet van plan om de muis op te eten.
Spelen is veel leuker.
Hij tikt met zijn scherpe nagels tegen de muis en schuift hem over de kiezel-steentjes.
Hij neemt de muis tussen zijn scherpe tanden en laat hem weer vallen.

Aartje wil weg-rennen maar zijn pootje doet pijn, het bloedt.
Hij jammert en piept.
'Help!' schreeuwt hij. 'Max help me!'
Er is niemand die hem helpt.

Het is ook al donker en Max mag niet zonder riem naar buiten. Hij mag helemaal niet in de tuin van de burens.

Plotseling wordt de kat kwaad op de piepende muis. Hij houdt hem stevig tussen zijn tanden en rent dan gauw naar de tuin van Max.

Daar springt hij weer op het muurtje.

Aartje knijpt zijn kraal-oogjes dicht want zo hoeft hij die enge oranje monsters niet te zien.

Zo hoeft hij ook de boze kat niet te zien.

Opeens maakt de kat een geluid als een brommende sirene. Hij ziet een andere poes.

Misschien wil die poes zijn muis afpakken.

Omdat hij zo broemt laat hij de muis uit zijn bek vallen.

Die valt pardoes op de grond.

De rode kat springt op de andere poes af.

Hij krabbelt en bijt.

De andere poes bijt ook terug.

Ze vechten wel een kwartier!

De rode kater verliest het gevecht, hij rent luid miauwend de tuin uit.

De andere poes ziet de grijze muis.

De muis ligt op de grond.

De grijze poes komt langzaam dichterbij. De muis is erg bang.

Hij kan niet weg-lopen, zijn pootje doet erg zeer.

De poes neemt de muis in zijn bek en holt Max zijn tuin uit.

Arme Aartje, die bengelt nu in de bek van de andere poes.

Zal hij nu opgegeten worden?

HOOFDSTUK 3 AARTJE IS GERED.

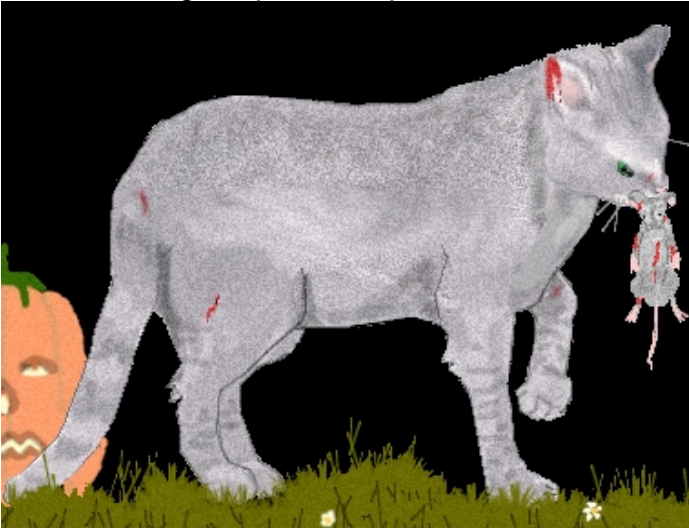
De poes rent door de tuinen en de straten naar het winkelcentrum.

Het is daar nog steeds gezellig en druk.

Nog steeds lopen daar verklede mensen rond.

De muis merkt daar niets van. Het lijkt of hij slaapt.

De muis hangt slap aan de poezen-bek.

De poes rent naar een honden-mand die buiten staat.

Het is de mand van Euras.

Omdat het feest is staat de mand vlakbij het kraampje van Karin. De poes laat de muis erin vallen.

Euras gaat plots staan.

'Wat is er met Aartje!' blaft hij verschrikt omdat hij bloed ziet. De hond stapt zijn mand uit en blaft naar Karin.

Zij is als vleermuis verkleed.

Zij zorgt voor limonade-siroop en koffie.

Iedereen kan dat bij haar kopen.

‘Waarom blaf jij opeens? Is er iemand in de winkel?’
Zij loopt naar haar hond en die rent naar zijn mand.
Daar blijft hij staan te blaffen.
Dan ziet Karin de muis, zij zegt: ‘dat is toch niet Aartje?
Of is hij dat wel? Wat ziet die eruit! Is hij dood?’
Zij verstaat haar hond niet, zij verstaat ook geen
poezentaal, daarom tilt zij Aartje uit de mand.

‘Och arme muis, jij moet naar de dieren-arts!’
‘Ga jij met die vieze muis naar de dieren-arts?’ vraagt
iemand die limonade komt kopen.
‘Dit is geen vieze muis!’
Dit is Aartje, onze wonder-muis!’
Onze wonder-muis spreekt Nederlands maar hij kan ook
piepen.’
‘Ha, ha, u bent zeker gek, muizen kunnen niet praten.
Ik koop hier geen limonade!’

Karin zegt niets meer.
Zij loopt met Aartje naar haar winkel.
Daar legt zij het muisje voorzichtig neer.
‘Hij is niet dood, hij ademt nog!’ roept zij verheugd.

Zij rent zonder de muis naar buiten en vraagt haar vriendin:
‘zou jij alsjeblieft de koffie en de limonade willen verkopen?’
Ik wil met Aartje naar de dokter.
Mijn dieren moeten weer in de winkel.
Ik geef je mijn winkel-sleutels dan kun jij straks alle flessen
en kannen in het keukentje terug-zetten.
Ik hoop dat ik snel terug ben.’
Zij rent met Aartje naar haar auto.

Als zij bij de dierenarts is, hoeft zij niet te wachten.

Zij mag meteen met de muis naar de behandel-kamer.
'Ik heb die muis hier eerder gezien.' zegt de dokter.
'Hij is goed te pakken genomen, hij is gebeten.
Ik zie dat hij is gebeten door een kat.
Ach, ach, ik zal gauw zijn wondjes verzorgen.
De dokter doet vreselijk zijn best.
Hij zegt: 'maak de muis niet wakker dat wordt hij vanzelf wel.'
Dan geeft hij hem prikjes en een zalfje.
Karin krijgt ook een tubetje zalf mee.
'Dank u wel dokter,' zegt zij: 'moet u de muis nog een keertje zien?'
'Alleen als het slecht gaat, maar dat denk ik niet.
Hij zal gauw weer beter zijn.'
Karin betaalt de dieren-arts en stapt snel in haar auto.

Als zij in haar winkel terug is, legt zij de muis in de honden-
mand.
'Voorzichtig Euras, laat Aartje maar slapen.'
Euras draait zich zo dat Aartje plek genoeg heeft.
Miauw komt meteen kijken.
Zij miauwt: 'miauw, gelukkig was ik in de buurt en heb ik jou kunnen redden.' Zij gaat voor de mand liggen.
'Jij bloedt ook!' blaft Euras opeens.
Nu voelt Miauw pas dat haar oortje pijn doet.
'Hij heeft in mijn oor gebeten.' jammert zij.
'Wie?' vraagt Euras.
'Die rode kater, ik heb altijd ruzie met hem.
Hij heet Moortje en hij woont naast Max.
Ik mag niet in Max zijn achter-tuin, dan word hij kwaad.'
Zij strijkt met haar poot over haar pijnlijke oortje.
'Kom hier dan lik ik jouw oortje schoon.
Dan bloed jouw oor niet meer.'

HOOFDSTUK 4 HET IS HALLOWEEN-FEEST AARTJE.

Aartje wordt wakker, hij ligt in de honden-mand.
Hij is wakker geworden door het gelik van Euras.
De hond heeft de muis helemaal schoon-gelikt.

‘Woef, ben jij al beter?’ vraagt hij.

‘Mijn pootje is stijf. Het doet pijn als ik erop ga staan.’

‘Woef, blijf liggen, het is nog avond.

Het is Halloween-avond.

Heb jij al die verklede mensen gezien?

Karin verkoopt buiten limonade, leuk hè?

Zag jij die gekke pompoenen op haar tafel?

Daar branden kaarsjes in dan lijken zij echt griezelig.’

‘Wat zijn pompoenen?’ piept Aartje.

‘Die oranje bolle dingen. Zij maakt er soms moes van of

soep. Zij lust die oranje dingen

graag maar vandaag niet,

vandaag branden er kaarsjes in.

‘Oranje dingen? Wat is Halloween Euras?’ vraagt de muis.

‘Als jij op mijn rug klimt laat ik het je zien,’ blaft Euras.

‘Mijn pootje is stijf, het lukt mij nooit om op jouw rug te klauteren. Mijn rugje doet ook zeer.’

De poes roept plots:

‘miauw, ik heb een plan!

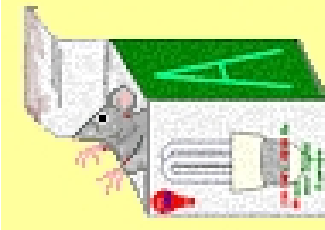
Er ligt een klein doosje in de prullen-bak, daar kan hij in.

Jij moet het doosje in jouw bek nemen Euras, dan kan hij naar buiten kijken.

Pak het doosje Euras!’

De hond pakt gehoorzaam het doosje uit de prullen-bak.
Hij legt het doosje op zijn kant in de honden-mand.
'Rol er maar in muis.' blaft hij.

'Ik til je voor het raam, dan kun jij naar buiten kijken.'

Aartje is erg nieuws-gierig, hij wil meteen in het doosje.
Langzaam laat hij zich erin rollen.

Euras pakt het doosje en trippelt naar de winkelruit.
'Kijk,' mummelt hij met het doosje in zijn bek: 'daar staan die pompoenen.'
Hij legt het doosje voorzichtig neer.
Hij blaft: 'woef, op 31 oktober is het Halloween-feest.
Karin holt dan pompoenen uit.
Zij maakt er dan ogen in en een neus en een mond.
Zij zet er kaarsjes in.'

'Maar dat zijn die monsters!' piept Aartje angstig.

'Nee gekkie dat zijn geen monsters, dat zijn groenten.
Je kunt die monsters eten.
Je ziet toch wel dat het pompoenen zijn?
Je ziet toch ook wel dat ze op meloenen lijken?
Als het feest voorbij is zet zij die pompoenen in het keukentje dan kun je het proeven.
Zie je dat heel veel mensen verkleed zijn Aartje?
Net carnaval maar dan een beetje anders.
Jij bent nu ook verkleed, jij bent nu een super lampen-doos.'
Euras lacht om zich-zelf.

Aartje begrijpt niet dat de pompoenen helemaal geen monsters zijn. Hij was dus bang voor niks.

De hond moet elke keer vertellen waarom de pompoenen op monsters moeten lijken op Halloween. Dat zij net zo-als de kerst-boom en het stalletje bij de Kerst horen en de zak en de zwarte pieten op het Sinterklaas-feest.

Aartje vraagt: 'ik wil naar buiten kijken Euras, kun jij de deur open-zetten?'

'Woef, ik dacht dat jij pijn had.

Is jouw pijn nu opeens over?

Woef, dat komt zeker door het feest.' blaft Euras. 'Het is buiten heel gezellig er is muziek en er wordt gedanst.

Er hangen overal lam-pion-netjes, woef.

Niet iedereen is buiten er zijn ook mensen thuis.

Woef, zij wachten met een trommel snoep op de kinderen die langs de deur komen om te zingen.

Dit jaar is hier voor het eerst dit feestje.

Toen ik hier vroeger woonde was het hier erg saai op 31 oktober. Ik ben blij dat Miauw en ik hier weer in het winkel-centrum wonen.

Hier is het leuk!

Wil jij weer bij ons wonen Aartje?' jankt Euras: 'dan wordt het gezellig net zo-als vroeger.'

Aartje piept: 'en Waf- waf en Parel dan? Ik hou ook van Lorretje.'

'Hier is meer plek.' legt Euras uit.

'In de dieren-winkel is meer lekkers.' piept Aartje.

Euras gaat liggen, hij jankt verdrietig.

Aartje vindt Euras zielig daarom vraagt hij: 'zullen wij morgen naar Max gaan?'

'Woef ja, gezellig!' blaft Euras. 'Ga jij dan ook mee Miauw? Misschien kunnen wij met zijn allen. Dat is leuk voor Max.'

'Ik vraag het Parel en Waf-waf wel.' piept Aartje.

HOOFDSTUK 5 MOORTJE WORDT BANG.

Het Halloween-feest is voorbij.

Het is één dag verder.

Het is nu 1 november.

Aartje is nog steeds in de lampen-winkel, hij wil naar huis.

Euras vindt dat hij op Karin moet wachten, zij is nog niet in de winkel. Het lijkt hem ook beter dat zij hem naar de dieren-winkel van meneer Siem brengt.

‘Maar..., ik kan mij al beter bewegen!

Ik hoef niet op haar te wachten,’ stribbelt de muis tegen:

‘ik klim door de brievenbus.’

Aartje groet zijn vrienden.

Dan trippelt de muis snel naar de winkel-deur.

Als hij door de brievenbus naar buiten klautert zucht Euras teleur-gesteld.

Hij wilde zo graag naar Max.

Twee uur later blaft Waf-waf voor de lampen-winkel.

De muis zit op zijn rug.

Omdat de deur open-staat rent de kleine hond naar binnen.

Euras blaft: ‘woef, wat komen jullie doen?’

Aartje antwoordt: ‘wij komen jou halen, we gaan naar Max.’

Euras kwispelt blij met zijn staart.

‘Ik kom al, mag Miauw ook mee?’

‘Natuurlijk, Lorretje en Parel zijn daar ook al heen.’

‘Eindelijk een leuke dag,’ blaft Euras: ‘kom Miauw we gaan naar Max. Het wordt daar vast erg gezellig.’

De dieren rennen de lampen-winkel uit.

Zij rennen snel het winkel-centrum uit.

Ondertussen vliegt Lorretje over daken en bomen.
Aaf raaf vliegt voorbij.

‘Waar ga jij naartoe?’ krast zij.

Lorretje antwoordt: ‘Lorretje zegt Aaf lief. Max tuin!’

‘Gaat Aartje daar ook heen,’ krast Aaf: ‘is daar lekkers?’

De papegaai snerpt: ‘Aartje muis. Waf-waf. Poesjes. Leuk!
Hond ook! Lekker.’

‘Ik ga ook mee!’ krast Aaf. ‘Ik wil ook lekkers.’

‘Lorretje blij!’ snerpt de papegaai.

Kees koolmees hoort het gesprek.

‘Ik wil ook mee, kan dat?’

‘Lorretje zegt Lorretje blij, vogeltje mee.’

De vogels strijken neer op een tuin-schutting van Max.
Kwibus mus zit daar ook, hij tjiilpt: ‘hebben jullie het al
gehoord?’

Max heeft gevochten met Moortje.

Dat is een hele nare kat!

Ik hoop dat jij die kat flink hebt gebeten Max!

‘Woef, blaf, dat heb ik niet gedaan Kwibus,’ blaft Max die
languit in de tuin ligt.

‘Ik moet lief zijn voor katten anders wordt mijn bazinnetje
kwaad.’

Nu ziet Kwibus pas dat Max flink gekrabbeld en gebeten is.

Hij tjiilpt: ‘die rot kat! Zullen wij hem met zijn allen pakken?’

‘Lorretje zegt pak!’ snerpt Lorretje. ‘Hond au!’

Nu komen ook Waf- waf, Euras, Aartje en de twee poezen
aanhollen.

Kwibus landt pardoos op de rug van Waf-waf want daar zit
Aartje op. ‘Aartje luister,’ tjiilpt Kwibus: ‘we gaan met Moortje
vechten!’

'Ik doe daar niet aan mee,' piept Aartje: 'ik wil niet vechten.'
'Maar hij heeft jou ook gebeten,' tjlpt Kwibus: 'dan doe jij maar niet mee!

Tjilp, tjilp, ik snap jou niet, het is toch een nare kat?
Wil jij wel vechten Euras? En jullie, Parel en Aaf?
Wil jij vechten Waf-waf? En jij Miauw?
Met zijn allen kunnen wij hem gemakkelijk aan.'

'We komen niet om te vechten,' blaft Euras: 'wij wilden een gezellige dag. Trouwens, wil jij wel met die kat vechten? Dat verlies je hoor Kwibus!'

'Lorretje ook vechten!' snerpt Lorretje.
Euras blaft: 'nee Lorretje, we gaan niet vechten.
Wij maken hem alleen maar bang.'

De dieren wachten totdat Moortje buitenkomt.

Als de kater buiten is weet hij niet wat hem overkomt.
Hij wordt opgewacht door boze dieren die tegen hem blaffen en miauwen.

Vogels die tjilpen, fluiten, piepen, krassen en snerpen.
Zij maken een vreselijke herrie en dat allemaal te-gelijk.
De dieren komen allemaal op de rode kater af.
Zij schreeuwen: 'Moortje, jij mag niet jagen anders bijten wij jou!'

Moortje schrikt vreselijk van al die boze dieren en de herrie die zij maken.

Hij rent angstig door zijn katten-luik zijn huis in.

Hij kan binnen horen hoe de dieren hun kelen schor blaffen, miauwen en piepen, fluiten en tjilpen.

'We gaan jou bijten Moortje! Kom niet buiten dan pakken wij jou!'

De kat durft niet naar buiten uit angst dat de dieren er nog zijn.

Het wordt daarna toch nog gezellig bij Max.

Maar als de dieren thuis-komen wacht hen een lege voerbak.

'Jullie mogen niet alleen op avontuur!' schreeuwt meneer Siem boos.

'Als de deur even open-staat betekent het niet dat jullie naar buiten mogen! Ik heb aldoor naar jullie gezocht!'

Karin is ook boos.

Als haar dieren thuis-komen schreeuwt zij:

'is het weer zover? Ik had jullie in Rotterdam moeten laten!

Ga maar slapen! Bekijken jullie het maar!

Ik ga nu naar huis.

Het is al laat en ik ben het zat!'

Zij gooit met een smak de deur dicht.

‘Gelukkig hebben wij bij Max gegeten.’ blaft Euras en likt zijn bek af.

‘Jij wel maar ik niet,’ jammert Miauw boos.

‘Morgen zorg ik voor vis, let maar op.’ blaft Euras.

In de dieren-winkel van meneer Siem klagen de dieren ook.

‘Knabbel jij wat zakken voer open Lorretje?’ vraagt Aartje.

Aartje wijst naar de zakken die kapot geknabbeld moeten worden.

Lorretje blijft in zijn kooi zitten, hij knijpt zijn oogjes dicht.

Heel zachtjes snerpt hij: ‘Lorretje niks niet, Aartje stout!’

‘Dan ga ik ook maar slapen,’ piept Aartje: ‘welterusten Parel. Welterusten Waf-waf. Welterusten Lorretje.’

Ha, ha, ik snap niet dat ik bang was voor

pompoenen.

Ik moet bang zijn voor katten.’

‘Toch niet voor mij!’ schrikt Parel.

‘Nee niet voor jou.’

‘Muizen moeten altijd uitkijken,’ weet Parel:

‘slaap lekker.’

EINDE.